

Adunare cu predicatorii - Manila

15 martie 2014 - Ewald Frank

... căci eu am urmat mesajul de-a lungul vieții sale... Legătura mea este total diferită față de a voastră. Total diferită! Mulți frați au venit acum 10 sau 20 de ani... Ei pur și simplu au intrat și nici unul dintre ei nu poate aminti o zi în care să fi fost chemat la slujbă. Niciunul! Ei au dolari și dacă au dolari pot să meargă și să predice și atrag ucenici... Și fiecare frate care vine cu o învățătură își face ucenici și îi susține pe frații care sunt alături de el și asta e... Apoi aveți orașe în care sunt 6, 7, 8, 9 direcții în mesaj. Există orașe pe pământ unde se află până la 9 direcții diferite în mesaj. Așa ceva este ridicol. Este o prostie. Așa ceva nu are nimic de-a face cu Dumnezeu! Este ceva făcut de oameni.

Oriunde este Duhul lui Dumnezeu, este unitate. Și oridecâte ori este cineva chemat de Dumnezeu, el va spune ce spune Cuvântul. El nu va trece niciodată peste Cuvânt.

Deci, eu nu cred că ar trebui să vorbesc despre toate aceste învățături greșite. Unii cred că Domnul a venit deja, alții cred că nu mai este har... multe, multe lucruri... Oamenii sunt absurzi! Absurzi! Ei sunt înșelați. Apoi spun: „Mesaj – mesaj!” Dar ce spun ei nu are nimic de-a face cu mesajul și cu ce a spus profetul.

Ce am încercat eu să spun astăzi, în timpul serviciului divin, este faptul că totul este în legătură cu realitatea. Profetul promis a fost o realitate. Când fratele Branham a amintit Apocalipsa 10, întotdeauna a vorbit despre „taine”. De peste 70 de ori, în legătură cu Apocalipsa 10:7, fratele Branham a vorbit despre „taine”. Dar Biblia – Biblia! Biblia! – vorbește numai despre „o taină” – la singular și nu doar o taină ci „taina lui Dumnezeu”. Deci, unde ne aflăm noi acum? Unde ne aflăm noi acum? William Branham a fost profetul lui Dumnezeu pentru acest ceas. Astfel, un verset biblic poate să aibă o dublă aplicare. Și pentru că fratele Branham a fost al șaptelea mesager al epocilor Bisericii, prin care toate tainele, de la Geneza la

Apocalipsa au fost descoperite și împlinite, de aceea a folosit el cuvântul la plural: taine – taine – taine. Dar acest lucru nu desființează ceea ce spune Biblia. Însă evreii nu L-au primit pe Hristos, ca Domnul și Dumnezeuul lor; pentru că Isus Hristos este Dumnezeu descoperit în trup de carne. El este taina lui Dumnezeu descoperită. Isus Hristos este descoperirea personală a lui Dumnezeu Însuși. El a putut spune: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl” - Ioan 14.

Deci, trebuie să înțelegem ce vrea să spună fratele Branham când spune ceva. Nu doar „bla-bla”, ci mergeți înapoi la Cuvânt. „Ce vrea să spună? În ce context a spus el una sau alta?” Deci, prin slujba fratelui Branham, toate tainele, din Geneza la Apocalipsa, au fost descoperite și au fost împlinite. Chiar și când este vorba despre ceea ce s-a întâmplat în grădina Eden. Eu nu aș fi știut, voi nu ați fi știut. Nimeni n-ar fi știut. Dar fratele Branham a spus: „Îngerul Domnului a stat în camera mea și el a spus ce s-a întâmplat dimineața între șarpe și Eva și ce s-a întâmplat la amiază între Adam și Eva” – vorbind despre păcatul originar.

Deci, Dumnezeu l-a folosit pe fratele William Branham spre a descoperi tot ceea ce este în Scripturi – toate pildele, despre alegere, despre ce înseamnă a fi rânduit de Dumnezeu și chemat înaintea întemeierii lumii. Noi n-am fi cunoscut toate aceste taine, dacă Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe robul și profetul Său.

Deci, trebuie să facem o deosebire atunci când Scriptura spune în Apocalipsa 10... Haideți să citim, ca toți să știe că este scris în Biblie. Apoi, trebuie să motivăm ce a spus fratele Branham și să-l așezăm în slujba infailibilă. Căci el a fost un om trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu. Este slujba noastră să așezăm totul corect, să așezăm slujba lui, să așezăm corect Apocalipsa 10 – este slujba noastră acum.

Apocalipsa 10:7: *„Dar în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când el va începe să sune, taina lui Dumnezeu...”* (trad. engl.) – taina lui Dumnezeu – nu „o sută” de taine, ci unica taină a lui Dumnezeu, se va sfârși. O credeți? Aici aveți cuvântul cheie „să sune”. *„Dar în zilele glasului celui*

de-al șaptelea înger, când el va începe să sune...” Vă rog să rețineți aceste două cuvinte, „glas” și „să sune”. „Glas” și „să sune”. Apoi citiți cu mine în Apocalipsa 6. Și fratele Branham a vrut să vorbească despre a șaptea trâmbiță, iar îngerul Domnului i-a spus să n-o facă pentru că aceasta are loc după răpire. Deci, în Apocalipsa 6 aveți pecetea, prima, a doua, a treia, a patra și fratele Branham a spus foarte clar că primele patru peceti merg în paralel cu cele șapte epoci ale Bisericii și-l arată pe antihrist în cele patru etape ale sale, călărind pe patru cai diferiți.

Apoi aveți pecetea a cincea, iar despre aceasta fratele Branham a spus că aceștia sunt martirii evrei, despre care se vorbește în Apocalipsa 6:6-11 – martirii evrei, inclusiv cei șase milioane care au fost uciși în al doilea război mondial – sunt sub altar și strigă după răzbunare. „Cât timp... până vei răzbuna sângele nostru?” Iar fratele Branham spune foarte clar: „Aceștia sunt evreii – căci ei strigă după răzbunare”. Noi am spune „Doamne iartă-i, căci ei nu știu ce fac”. Dar evreii strigă după răzbunare.

Deci, primele patru peceti sunt foarte clare. A cincea pecete este foarte, foarte clară. Dar a șasea pecete are loc în ziua Domnului, pentru că în a șasea pecete soarele se preface în întuneric, iar luna în sânge. Noi trebuie să mergem la Cuvântul lui Dumnezeu! Nu numai să spuneți ceva, ci spuneți ce spune Biblia! Iar aici, în a șasea pecete, scrie în v. 12: *„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele”*. Dar aceasta se întâmplă când începe ziua Domnului, nu în vremea noastră! Eu vreau să respectați Cuvântul lui Dumnezeu! Numai atunci Dumnezeu vi-l poate descoperi și vă poate da claritate în tot ce a spus William Branham. Mai întâi trebuie să respectați Cuvântul lui Dumnezeu! Apoi, așezați tot ce a spus fratele Branham, conform Cuvântului lui Dumnezeu. Deci, în a șasea pecete, deja începe ziua Domnului, *„Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele”*. V. 13: *„Și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat*

de un vânt puternic”. Dar acest lucru nu s-a întâmplat în 1963! Nu, nu! Nu, mai întâi au fost descoperite toate pecețile, dar împlinirea de fapt a peceților... Noi trebuie să facem deosebirea între descoperirea peceților și ceea ce se va întâmpla, și timpul împlinirii lor. Acesta este un lucru foarte important. Nu numai să spunem „Profetul a zis, profetul a zis...” ci să venim la Cuvântul lui Dumnezeu, așezând în Cuvântul lui Dumnezeu [ceea ce a spus profetul].

Apoi mergeți mai departe, la ultimul verset din cap. 6:17: „*căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui...*” – ziua mâniei Lui a venit „*și cine poate sta în picioare?*” Dar în timpul nostru n-a venit nicio zi a mâniei! Nu, este la viitor!

Apoi aveți ceva ce se petrece între timp – necazul cel mare, al aceluia care nu au fost răpiți și pecetluirea celor 144.000, care se petrece tot după răpire. Numai după răpire, cei ce nu au reușit să fie răpiți, vor trece prin necaz. Și numai după răpire, cei 144.000 pot și vor fi pecetluiți. Pentru că în Vechiul Testament – unde este? Ieremia... căci deja în Vechiul Testament ne este spus ce se va întâmpla în... Zaharia, cap. 4 arată sfeșnicul cu șapte brațe și pe cei doi profeți, lângă sfeșnic. În Zaharia 4, vedeți aici pe cei doi profeți care stau lângă sfeșnicul cu șapte brațe. Deci cei doi profeți nu vin în timpul Bisericii, ci DUPĂ... Cei doi proroci se vor ridica după luarea Miresei.

Apoi vedeți, cum am spus, în Apocalipsa 7, două lucruri: necazul cel mare și pe cei 144.000 pecetluiți. Dar este la viitor; la viitor! Nu s-a întâmplat încă, ci este la viitor! Din Apocalipsa 8, fratele Branham a citit numai primul verset, n-a citit niciodată ver. 2, 3 și mai departe. Dar conținutul celei de-a șaptea peceti începe de la vers. 2. În cap. 8:1 este scris: „*Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas*”. Deci a șaptea pecete i-a fost deschisă fratelui Branham pe 24 martie 1963. Dar atunci n-a fost nicio liniște în cer. Ci a fost deschisă pecetea și fratelui Branham i-a fost arătat ce a văzut Ioan pe insula Patmos. Deci trebuie să înțelegem și să așezăm corect descoperirea acelor lucruri, cu timpul când aceste lucruri vor avea loc.

Iar acum vă rog, vă cer în Numele Domnului să faceți deosebirea între cei șapte mesageri, care, în conformitate cu Apocalipsa 1, sunt în mâna dreaptă a Domnului. În Apocalipsa 1, cele șapte stele sunt cei șapte îngerii care se află în mâna dreaptă a Domnului. Iar în Apocalipsa 2 și 3, îi vedem pe cei șapte mesageri, pe cei șapte îngerii ai celor șapte epoci ale Bisericii, unul după altul. Iar despre ultimul se vorbește în Apocalipsa 3:14: „*Îngerului Bisericii din Laodicea...*”. Noi ne aflăm în epoca bisericii Laodicea și William Branham a fost mesagerul celei de-a șaptea epoci a Bisericii. Deci, tot ce trebuia să știm noi ca biserică, era faptul că eram orbi, goi și că trebuie să ne cumpărăm alifie pentru ochi ca să putem vedea și să fim în starea corectă.

Fratele Branham spune foarte clar de 15 ori că Biserica merge Sus în Apocalipsa 4 și se întoarce numai în cap. 19. Deci totul, de la cap. 4, nu mai este în legătură directă cu Biserica... vă pot arăta. Căci chiar în Apocalipsa 21 aveți pasaje care se referă la Mireasă... Chiar în Apocalipsa 21 este scris: „*Îți voi arăta Mireasa*” – după judecata de la scaunul alb, după domnia de o mie de ani, este scris în Apocalipsa 20... aici în 21 și 22 ni se spune: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude, să zică: «Vino!»...*”. Prin harul lui Dumnezeu noi trebuie să așezăm cu precizie aceste lucruri, în conformitate cu planul de mântuire!

Deci, în Apocalipsa 8:1, este o liniște în cer pentru o jumătate de ceas. Dar noi suntem pe pământ și trebuie să știm ce se întâmplă... Cum am spus, aceleași lucruri care i-au fost descoperite lui Ioan pe insula Patmos, i-au fost descoperite și fratelui Branham și el a putut să meargă atât de departe cât a fost călăuzit de Domnul. Dar vă rog, citiți cu mine ceea ce este scris aici, în Apocalipsa 8:2, după liniștea de o jumătate de ceas din cer: „*Și am văzut pe cei șapte îngerii care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat șapte trâmbițe*”. Dar acești șapte îngerii nu sunt cei șapte mesageri ai celor șapte epoci ale Bisericii. Aceștia sunt șapte îngerii cu trâmbițe. Și eu vreau ca voi să știți lucrul acesta! Dacă voi nu vreți s-o credeți, atunci mergeți acasă, pentru că Dumnezeu nu se ocupă de voi! Pe Dumnezeu nu-L

puteți păcăli! Pe Dumnezeu nu-L puteți învăța voi! Voi trebuie să respectați Cuvântul Lui!

Și aici scrie: „...șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat șapte trâmbițe... Și s-au stârnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pământ” – vers. 5, ultima parte. Iar în vers. 6: „Și cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune din ele”. Aici aveți cuvântul „să sune”. „...s-au pregătit să sune din ele”. În vers. 7 este scris: „Îngerul dintâi a sunat din trâmbiță”. Și citiți ce se întâmplă când sună primul înger. A treia parte a copacilor nu va mai fi. Citiți ce se întâmplă când sună cel de-al doilea. În vers. 8: „Al doilea înger a sunat...”. Apoi în vers. 10: „Al treilea înger a sunat...”. În vers. 12: „Al patrulea înger a sunat...”. Întotdeauna „a sunat”, „a sunat”, „a sunat”.

Apoi în cap. 8:13b scrie: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte glasuri...” (trad. engl.). Aici aveți cele două lucruri: „glasuri” și „să sune”; „glasuri” și „să sune”. „glasuri [de trâmbiță] ale celor trei îngeri, care au să mai sune”. Deci, aici este avertizarea... Primii patru au sunat, acum urmează anunțul că vor suna ultimii trei. Iar în cap. 9:1: „Îngerul al cincilea a sunat”. Dar este un înger cu trâmbița, nu este vorba despre îngerii din Laodicea, sau Filadelfia, sau Efes – NU, NU, NU! Un înger cu trâmbița! Respectați Cuvântul lui Dumnezeu – vă cer în Numele lui Isus Hristos!

Apoi merge mai departe și vedeți ce se întâmplă: vor fi cinci luni de chin și numai aceia care, la vremea respectivă nu vor avea pecetea lui Dumnezeu, ei vor fi chinuți cinci luni. Este aici, în vers. 4. Cei 144.000 vor fi păziți pentru că ei sunt pecetluiți în timpul acela și nimic nu-i poate vătăma. În vers. 10 citiți același lucru, despre cele cinci luni îngrozitoare. Apoi, în vers. 13: „Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu și zicând îngerului al șaselea, care avea trâmbița: «Dezleagă pe cei patru îngeri...»” și puteți citi mai departe. Vers. 15: „Și cei patru îngeri, care stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost dezlegați, ca să omoare a treia parte din oameni”. Toate acestea se petrec în vremea

necazului, nu în timpul nostru. Nu în timpul nostru! Noi vom fi luați Sus înainte de aceasta.

Acum avem exact șase îngeri cu trâmbița. Și am citit cu exacitate ce se va întâmpla când primul, al doilea, al treilea, al patrulea... este scris cu exactitate în Cuvântul lui Dumnezeu, ce se va întâmpla când vor suna acești îngeri cu trâmbițe! Dar unde este al șaptelea? Unde este al șaptelea? Apoi urmează anunțul din Apocalipsa 10:7. Șase îngeri sunaseră, apoi când va suna cel de-al șaptelea se va sfârși taina lui Dumnezeu. Dar vă rog, temeți-vă de Dumnezeu și respectați Cuvântul Lui: mai întâi se va împlini vers. 1, vers. 2 se va împlini, vers. 3 se va împlini, înainte de a putea să se îplinească vers. 7, în Apocalipsa 11:15.

În vers. 10:1 citim: „*Apoi, am vazut un alt înger puternic care se cobora din cer învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul...*” Aici, fratele Branham spune foarte clar că este vorba despre Domnul, ca Înger al Legământului. În Vechiul Testament El a fost Îngerul Legământului, care i-a vorbit lui Moise, care a dat Legea. Iar aici, El coboară cu curcubeul, care vorbește despre legământ și pune un picior pe uscat și unul pe mare. Acest lucru este foarte important. Pentru că El este Proprietarul original, înainte de a-Și începe domnia în Împărăția Lui, El pune un picior pe uscat și unul pe mare, simbolizând că acum a sosit timpul. Dar acest lucru nu s-a întâmplat în 1963. Nu s-a întâmplat în 1963! Iar ce este scris în prima trâmbiță, în a doua... nu s-a întâmplat. Aceasta este la viitor! Este la viitor! Este la viitor!

Apoi, în vers. 2 este scris: „*În mână ținea o cărticică deschisă*” - deschisă. Era după peceți! Aici cărticica este deschisă. Înaintea pecetilor, cărticica fusese închisă, dar aici este deschisă, pentru că este după deschiderea pecetilor. Apoi în vers. 3: „*și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu*”. Niciodată nu este arătat Hristos ca leu, în legătură cu Biserica. Nici măcar o dată. Numai în legătură cu Israelul, pentru că El este Leul din seminția lui Iuda. Voi trebuie să mergeți din Noul, în Vechiul Testament și din Vechiul Testament în Noul Testament și trebuie să găsiți două sau trei locuri care să

confirme ceea ce învățați. Nu puteți numai să dați învățătură ci trebuie să mergeți din verset în verset și să arătați din Cuvântul lui Dumnezeu unde și cum sunt aceste lucruri.

Apoi spune aici, în vers. 4: *„Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas, care zicea: «Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete și nu scrie ce au spus!»*”. Dați-mi voie să vă împărtășesc: înainte ca fratele Branham să se întoarcă la Jeffersonville, el a avut această trăire puternică, când a avut loc acel cutremur, în șapte etape, ca șapte tunete. Iar pe 24 martie când fratele Branham predica despre a șaptea pecete, a spus: „Cele șapte tunete au fost atât de puternice” și el bate de șapte ori în amvon. O puteți auzi pe bandă! O puteți auzi pe bandă! Pentru că ceea ce s-a întâmplat pe 28 februarie, când s-a coborât norul supranatural și toată zona s-a cutremurat, au fost șapte bubuituri consecutive de tunet, iar fratele Branham se referă la acestea de peste șaptezeci de ori. „Cele șapte tunete au fost atât de puternice”. „În cele șapte tunete este credință pentru răpire”. „Șapte tunete”, „șapte tunete” tot timpul, pentru că această trăire a deschiderii celor șapte peceti, a fost în legătură cu acea trăire a celor șapte tunete pe care le-a auzit fratele Branham cu propriile sale urechi. Și fratele Branham a spus că a fost atât de puternic încât s-a cutremurat toată zona și vârfulurile copacilor au fost retezate și pietrele s-au prăvălit de pe munte.

Fratele Peary Green din Tucson, Arizona, ne-a dus pe noi, frați slujitori, în locul de lângă granița cu Mexicul, ca să vedem pietrele care s-au prăvălit de pe munte, ca să vedem copacii ale căror vârfuluri fuseseră retezate. De ce? Ca să ne arate că a avut loc o experiență supranaturală când era pe cale să fie deschise cele șapte peceti.

Apoi spune aici, în vers. 6: *„a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă*”. [În engleză spune: „că nu va mai fi timp” – n.tr.]. Dar timp mai există și astăzi. Acest lucru nu s-a petrecut în 1963, nu! A fost doar arătat ce urma să se întâmple.

O întrebare: de am mers eu pe insula Patmos? De ce am petrecut eu zile întregi pe insula Patmos, ca să mă rog, să plâng și să-I vorbesc Domnului: „Doamne iubit, Ioan nu mai este aici, fratele Branham nu mai este aici, dar Tu ești aici, iar eu am venit în acest loc în care Ioan a avut descoperirea finală a lucrurilor care urmau să se întâmple”. Și am mers în sus și-n jos, am citit cele 22 de capitole și am spus: „Doamne iubit, descoperă-mi Cuvântul Tău, prin harul Tău”. Și de atunci, prin harul lui Dumnezeu, cartea aceasta mi-a devenit o carte nouă.

Ca voi să înțelegeți: aici se face anunțul: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, atunci se va sfârși taina lui Dumnezeu”*. Astfel, noi înțelegem foarte clar, slujba lui William Branham, al șaptelea mesager al epocii Bisericii, îngerul Bisericii epocii noastre, cu mesajul lui Dumnezeu adresat poporului lui Dumnezeu din timpul acesta, descoperind toate tainele – toate tainele – și înțelegem că atunci când al șaptelea înger cu trâmbița, taina – la singular – se va sfârși. Iar Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Când Domnul a venit la ai Săi, ai Săi nu L-au primit – Ioan 1. Dar apoi, dacă citiți în Zaharia, ei vor privi spre Cel pe care L-au străpuns și vor spune: „Doamne, cum am putut să facem asta?” Și vor plânge și se vor boci și vor spune: „Dumnezeul nostru, iartă-ne, primește-ne”. Acela va fi timpul când vor privi la Acela pe care L-au străpuns și El va spune: „Nu mai plângeți”. Așa cum a fost vândut Iosif de frații lui și a fost adus în Egipt înaintea lor, așa și El, ca Acela întâi născut între mulți frați a mers înainte și acum îi îmbrățișează pe toți frații Lui, când ei vin în prezența Lui. Apoi citiți în Apocalipsa 11:15, unde este anunțul despre Împărăția lui Dumnezeu, când va suna al șaptelea înger din trâmbița lui. În Apocalipsa 11:15 este scris: *„Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor».*” Atunci va începe domnia de o mie de ani. Deci unde este problema? Problema o faceți voi! Pentru că nu înțelegeți exact în ce legătură a spus fratele Branham ceea ce a spus.

De aceea, preaiubiților, fie că o înțelegeți sau nu, dar Dumnezeu trebuie să vă așeze în slujbă. La fel cum așează El un profet, tot așa trebuie să așeze un învățător. El trebuie să așeze aceste slujbe în Biserica Dumnezeului Celui viu. Iar în această legătură, eu am o trăire foarte puternică... am numărat 17 ocazii când...

(Fratele acesta să stea în spate, pentru că aici deranjează!)

Dacă intrați în Cuvântul lui Dumnezeu, frații aceștia, cum era apostolul Pavel – el avea slujba datorită unei însărcinări divine, pentru că slujba lui era parte din planul mântuirii. Dacă ai o slujbă într-o biserică locală, nu este necesar să auzi glasul audibil al Domnului. Timotei n-a auzit glasul audibil al Domnului... Tit sau oricare din ceilalți care lucrau împreună cu Pavel, nu era necesar să audă glasul audibil al Domnului, însă Pavel cu slujba lui legată în mod direct de planul mântuirii, trebuia să audă glasul audibil al Domnului, ca să fie așezat în poziția lui și să învețe toate lucrurile pe care noi trebuie să le știm astăzi.

Deci, de aceea m-a chemat Domnul pe mine. Am numărat 17 ocazii când am auzit glasul audibil al Domnului. De 17 ori în toți anii aceștia. Și de fiecare dată, Domnul mi s-a adresat cu „Robul Meu”, „Robul Meu”. Și eu îmi aduc aminte, mai ales trăirea din Marseille, Franța, din 1980, când pentru prima oară, niște frați din Armenia... Câți dintre voi știu unde este Armenia? Este acolo unde s-a oprit corabia lui Noe, pe muntele Ararat. Am predicat în Armenia, am văzut muntele acesta... Dar voiam să spun că era un grup din Armenia, în Franța, și după serviciul divin, grupul acesta a venit la mine și m-a întrebat: „Frate Frank, ai putea să ne spui despre cele șapte tunete?” A fost prima oară în viața mea când nu am putut să răspund unei întrebări biblice. A trebuit să le spun: „Frați preaiubiți, eu nu știu. Somn ușor” – era după serviciul divin. Dar în dimineața următoare... astăzi port același ceas de atunci... în dimineața următoare, când această trăire s-a

încheiat, m-am uitat la ceasul acesta: era cinci fără cinci dimineața. Și Domnul a vorbit cu autoritate: „Robul meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4!” Vă spun, am sărit din pat, m-am dus spre măsuță unde aveam Biblia și am citit 2 Timotei 4 de la vers. 1-5. Și când am început să citesc din nou de la vers. 1, am ajuns la vers. 2: *„propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp”* - *„propovăduiește Cuvântul”* - *„propovăduiește Cuvântul, ... Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănatoasă”* - *„propovăduiește Cuvântul”*. În acel moment mi-am pus Biblia în felul acesta, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Doamne iubit, pe cât de sigur mi-ai vorbit Tu și mi-ai spus să mă ridic și să citesc 2 Timotei 4, ca să predic Cuvântul Tău, ceea ce au spus cele șapte tunete nu a fost scris, nu a devenit parte a Cuvântului lui Dumnezeu și niciodată nu va fi predicat”. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL ÎN CUVÂNTUL SĂU! *„Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete și nu scrie ce au spus!”*. Respectați Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă nu puteți respecta Cuvântul lui Dumnezeu plecați acasă, lăsați baltă predicarea, lăsați baltă învățătura, plecați acasă!!! Eu trebuie să spun aceste lucruri pentru că venirea Domnului este atât de aproape! Nu-l puteți urma pe un frate sau pe altul, cu descoperiri deosebite. Uitați-o! Uitați-o! Urmați-L pe Isus Hristos, urmați Cuvântul lui Dumnezeu și credeți Scriptura!

Dacă Cuvântul lui Dumnezeu spune: *„Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete și nu scrie ce au spus!”* eu trebuie s-o respect. Dacă n-o puteți respecta, uitați-o! Uitați-o. Nu ați fost chemați la slujbă! Aveți doar închipuirii!

De aceea, citim în Apocalipsa 1, unde ni se spune ce a auzit Ioan pe insula Patmos, ce a scris pentru robii lui Dumnezeu să știe și apoi în vers. 3 spune: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”*. Așa că, vă rog, dacă știți ce au spus cele șapte tunete, ridicați-vă și citiți! Ridicați-vă și citiți! Ridicați-vă și citiți! Nu se găsește în Biblie, cum o puteți citi??? Și dacă nu este în Biblie, cum poate fi biblic??? A uitat Dumnezeu ceva?

În punctul acesta vedem exact de ce a avut fratele Branham această trăire puternică a celor șapte tunete. Munții s-au cutremurat și lui i s-a spus: „Întoarce-te la Jeffersonville, pentru deschiderea celor șapte peceti. Deci, trebuie să înțelegem. Trebuie să fim în același duh în care a fost William Branham! Și prin harul lui Dumnezeu, eu nu am avut numai privilegiul să-l văd, sau să fiu cu el, ci slujba mea, ca slujbă de învățătură, este legată în mod direct cu slujba lui.

Deci, ne este spus – fiecărui slujitor autentic al lui Dumnezeu îi este spus – *„citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”* Câți dintre voi respectă acest verset? Spuneți „amin”! Sigur. Câți dintre voi respectă Apocalipsa 22? Aici scrie despre adăugarea sau omiterea, care atrage supă sine scoaterea părții celui ce o face, de la pomul vieții; v. 16: *„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață”*. Apoi continuă în v. 18-18: *„dacă va adăuga cineva ceva... dacă scoate cineva ceva”*. Deci nu puteți scoate sau adăuga, nu! Trebuie să lăsați totul așa cum este scris.

Și, preaiubiților, nu este nicio problemă dacă sunteți călăuziți de Duhul Sfânt. Veți înțelege corect tot ce a spus fratele Branham. De ce nu am eu vreo problemă? Nu am nici măcar o singură problemă cu ceea ce a spus fratele Branham. Nicio problemă! Pentru că Dumnezeu m-a chemat la slujbă – la slujba de învățătură – și este o diferență între un proroc și slujba lui, și o slujbă de învățătură. Cele patru evanghelii au putut fi scrise numai după ce s-au întâmplat toate lucrurile. Cartea Faptelor a putut fi scrisă numai după coborârea Duhului Sfânt. Numai după ce au apărut bisericile nou testamentare, Pavel a putut scrie epistolele adresate acestora. Deci, totul într-o ordine divină.

Și dacă mergeți la Noul Testament, Psalmii sunt amintiți de 186 de ori. De 845 de ori, în Noul Testament, se face referire la Vechiul Testament. Aceasta arată armonia între Vechiul și Noul Testament, între făgăduințe și profeții și împlinirea lor. Deci, noi trebuie să facem la fel. Trebuie să așezăm în Cuvântul

lui Dumnezeu tot ce a spus și a făcut Dumnezeu prin slujba fratelui Branham și să ne asigurăm că rămânem în limitele Cuvântului lui Dumnezeu.

În final dați-mi voie să spun: nu este nicio persoană pe pământ care l-ar putea aprecia pe fratele Branham mai mult decât mine. Nu este posibil. I-aș putea spăla picioarele... Dar după cum spuneam, slujba noastră este să așezăm totul cu exactitate.

Câți dintre voi au înțeles că cei șapte îngeri cu trâmbițe vor suna după răpire? Desigur, fiecare înțelege. Iar dacă nu înțelegeți, avem o broșură despre cele 22 de capitole din Apocalipsa, în engleză și majoritatea vorbiți destul de bine engleza și puteți citi în engleză, astfel noi vă vom trimite cartea. Apoi luați Biblia și verificați și vedeți că totul este într-o armonie perfectă, prin harul lui Dumnezeu. Iar dacă cineva vă spune că fratele Frank este împotriva profetului, acea persoană este o mincinoasă. Acea persoană este o mincinoasă. Eu îl apreciez pe William Branham, știu că este un om al lui Dumnezeu, știu că este profetul trimis, am cunoscut slujba lui, dar când este vorba să așezăm toate lucrurile, trebuie să le așez conform Cuvântului lui Dumnezeu și nu există nicio problemă nerezolvată.

Iar în final dați-mi voie să amintesc aceste lucruri: fratele Branham a vorbit la timpul trecut. Dar toată Apocalipsa este vorbită la trecut. Ioan a văzut, a auzit totul, la timpul trecut. Totul la trecut, deși se întâmplase deja. Astfel, fratele Branham a făcut câteva afirmații la trecut și din acestea s-a tras concluzia că timpul harului s-a încheiat, scaunul harului este scaun de judecată și Hristos a venit deja și El va veni ca să judece, apoi Se va întoarce în slavă, apoi Se va întoarce să-și ia Mireasa la ospățul de nuntă. De-ați cunoaște multele învățături false... Eu nu pot suporta nicio învățătură falsă. Nu pot! N-o voi tolera! Îmi voi da viața pentru adevăr, dar nu pentru vreo învățătură greșită. Nu, deloc! Și nicio minciună nu vine din adevăr! Cunoașteți acest verset? Adevărul este adevăr iar minciuna este minciună. Și nicio minciună nu vine din adevăr – 1 Ioan 2.

Adevărul este adevăr pentru totdeauna. Și Cuvântul lui Dumnezeu este adevăr și fiecare interpretare este o minciună.

De aceea trebuie să ne decidem dacă vom crede ce spune cutare și cutare om, sau că „profetul a spus”. Vă rog să-mi arătați din Cuvântul lui Dumnezeu! Din Cuvântul lui Dumnezeu! Apoi, dacă este în Cuvântul lui Dumnezeu, profetul a spus-o iar voi ați înțeles-o corect.

Închipuiți-vă... Un frate mai bătrân... Eu am împlinit 80 de ani anul trecut, dar el are 85 sau 86 de ani. Și el a spus: „Frate Frank, Domnul a venit deja!” Dar eu i-am spus: „Frate preaiubit, eu sunt aici și tu ești aici”. „Dar noi suntem răpiți”, a spus el. „Nu se poate, pentru că tu ești tot aici”, am spus eu. „O, răpirea este o descoperire”, zice el. Nu... Nu cu mine! Dacă voi faceți parte din Mireasă, vă este descoperit că veți avea parte de răpire când vine Domnul. Dacă sunteți parte din Mireasă, vă va fi descoperit că veți avea parte de răpire când revine Domnul. Pentru că voi credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Și după cum am spus în mesajul de astăzi, întâi primim Cuvântul făgăduinței, apoi primim Duhul făgăduinței și suntem pecetluiți prin Duhul făgăduinței. Și credeți-mă: Dumnezeu nu va pecetlui niciodată o minciună! Imposibil! Absolut imposibil pentru totdeauna! O minciună nu va fi niciodată pecetluită. O minciună este o minciună! Satana este mincinosul și înșelătorul de la început! Dumnezeu va pecetlui întotdeauna numai Adevărul! *„Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera”*. Iar Duhul Sfânt este Duhul adevărului. Și dacă primiți Cuvântul adevărului veți fi pecetluiți cu Duhul adevărului.

Preaiubiților, cu aceste lucruri nu pot să fac compromis. Voi muri înainte de a face vreun compromis. Domnul m-a chemat să predic Cuvântul Său. Și voi face aceasta până-L voi întâlni pe Domnul în văzduh. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune.

Știu că există multe întrebări, dar Domnul va răspunde tuturor, dacă sunteți corecți în inimile voastre, dacă respectați ce spune Scriptura, veți avea parte de ceea ce face Dumnezeu acum. Și cum am spus-o și în mesajul din această după amiază, cei ce găsesc har înaintea lui Dumnezeu, vor recunoaște ziua,

mesajul și mesagerul. De asemenea, vor înțelege de ce i-a fost spus: „Mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”. Iar mesajul este Cuvântul descoperit, făgăduit de Dumnezeu pentru acest timp. Iar noi suntem o parte din acest mesaj, pentru că suntem o parte din Mireasa lui Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru.

Și cer tuturor fraților slujitori: puneți capăt confuziei! Fiecare învățătură greșită produce confuzie. Fiecare învățătură corectă unește Trupul lui Hristos! Dacă este divizare, este o învățătură greșită! Dacă există o slujbă autentică - Efeseni cap. 4 - este pentru zidirea Bisericii, niciodată pentru divizare. Repet: nicio învățătură adevărată nu aduce divizare! Fiecare învățătură adevărată unește Trupul lui Hristos, în Cuvântul lui Dumnezeu, în Duhul lui Dumnezeu, sub sângele Mielului! Și fiecare învățătură greșită aduce divizare! De aceea există atâtea, atâtea divizări! Este cumplit! Este cumplit!

Aceasta să fie ziua făcută de Domnul, o zi deosebită pentru voi toți, prin harul lui Dumnezeu, pentru a respecta Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a înțelege toate lucrurile spuse de profet prin descoperire divină și a le așeza în sfintele Scripturi.

Doamne iubit, mă rog să dăruiești respect dumnezeiesc fiecărui frate care sluește cu Cuvântul lui Dumnezeu, respect față de Cuvântul Tău și fie ca harul Dumnezeului Atotputernic să fie peste toți cei ce slujesc cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă folosească într-un mod deosebit pentru unirea Bisericii Mirese în aceste ultime clipe, prin harul lui Dumnezeu.

Preaiubiților, primiți-o ca din partea Domnului: și ziua aceasta a fost plănuită din veșnicie, ca noi să fim adunați aici să auzim aceste lucruri, să le vedem, să recunoaștem, să așezăm toate lucrurile prin harul lui Dumnezeu în contextul corect și în ordinea divină, prin harul lui Dumnezeu.

Doamne iubit, încă o dată mă rog pentru toți credincioșii autentici din Filipine. Nicio altă țară nu are atâtea insule ca aceasta. Doamne iubit, binecuvântează pe fiecare insulă, binecuvântează poporul Tău și Te rog din nou să fii cu frații mei care sunt folosiți să împărtășească Cuvântul lui Dumnezeu: să

fie o unitate în Duh și în adevăr, între toți aceia care predică Cuvântul. Iar ei să predice numai ceea ce pot să predice din Biblie, iar restul putem citi în predicile fratelui Branham. Fiecare poate să citească ce a spus fratele Branham. Atât timp cât au fost citite predicile, n-a fost nicio confuzie, a fost unitate în Trupul lui Hristos. Numai când niște frați au luat unele citate de ici și colo și le-au scos din context și și-au făcut învățături proprii, atunci au început problemele și au avut loc diviziuni. Unii așteaptă „slujba revenirii” – sunt atâtea lucruri...

Preaiubiților, dacă nu este nicio făgăduință în Biblie, nu poate exista o împlinire. Chiar și în această privință, eu știu ce a spus fratele Branham. Știu ce aștepta el – știu aceste lucruri. Nu vă faceți griji, Dumnezeu va face cum vrea și El Însuși Își va încheia lucrarea. Așa cum a încheiat lucrarea de creație, va încheia lucrarea de răscumpărare.

Vreau ca voi să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu acum. Fiți binecuvântați cu înțelegere divină. Fiți binecuvântați cu ungera Duhului Sfânt. Fiți pecetluiți cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării trupurilor noastre, căci ziua este foarte aproape și Domnul nostru va reveni. Fiți binecuvântați cu toate binecuvântările Dumnezeului Atotputernic, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Mulțumesc că ați venit. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi!